

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- az EUMSZ 263. cikk alapján semmisítse meg a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben az megállapítja állami támogatás fennállását, és elrendeli annak a befektetőktől való visszatéríttetését;
- másodlagosan semmisítse meg a határozat 1. és 2. cikkét, valamint 4. cikkének (1) bekezdését annyiban, amennyiben azok a befektetőket kedvezményezetteknek minősíti, akiknek az állítólagos támogatást vissza kell téríteniük;
- másodlagosan nyilvánítsa semmisnek a 4. cikk (1) bekezdésének végén a támogatás befektetőktől való visszatéríttetésének elrendelését, mert az sérti a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvét, mivel a visszatéríttetés nem rendelhető el az eljárást megindító határozat közzétételét megelőző időponttól kezdve;
- másodlagosan semmisítse meg a határozat 2. cikkét, és állapítsa meg, hogy az állítólagos előny befektetők általi visszatérítése meghatározásának módszere nem felel meg a jognak;
- állapítsa meg a határozat 4. cikke (1) bekezdése létezésének hiányát, amely megtiltja „a visszatéríttetés terhének más személyekre való áthárítását”, illetve részlegesen semmisítse meg azt annyiban, amennyiben az megállapítja a befektetők által a spanyol államnak visszatérítendő összegek tekintetében harmadik személyekkel szemben visszkereseti igény támasztását lehetővé tevő szerződéses rendelkezések tilalmát, illetve állítólagos semmisségét, és
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügyben megtámadott határozat megegyezik a T-700/13. sz., Bankia kontra Bizottság ügyben, a T-719/13. sz., Lico Leasing és Pequeños y Medianos Astilleros de Reconversión kontra Bizottság ügyben, valamint a T-3/14. sz., Anudal Industrial kontra Bizottság ügyben megtámadott határozattal.

A jogalapok és fontosabb érvek hasonlóak az említett ügyekben már hivatkozottakhoz.

A felperes különösen az EUMSZ 107. cikk megsértésére hivatkozik, mivel a megtámadott határozat megállapította, hogy a szóban forgó, az újjépítésű hajók megszerzéséhez nyújtott bizonyos pénzügyi lízingmegállapodásokra alkalmazandó adórendszer összességében állami támogatásnak minősül.

A felperes szerint az adóhatározat azért is sérti az EUMSZ 107. cikket, mivel megállapítja, hogy az említett adórendszert alkotó intézkedések „új” állami támogatásnak minősülnek.

Másodlagosan a felperes a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvének, valamint az EUMSZ 107., 108. és 206. cikknek a megsértésére hivatkozik, mivel tévesen határozta meg a kedvezményezetteket és a visszatérítendő összegeket, továbbá hivatkozik az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének, a 659/1999 rendelet 19. cikkének, az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikke (6) bekezdésének, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 16. és 17. cikkének a megsértésére, mivel a megtámadott határozat 4. cikkének (1) bekezdése megtiltja, illetve semmisnek tekinti azon szerződéses rendelkezéseket, amelyek

értelmében a befektetők harmadik személyektől követelhetik azon összegeket, amelyeket azoknak a spanyol hatóságok részére vissza kellene téríteniük.

2014. január 7-én benyújtott kereset — Banco Popular Español kontra Bizottság

(T-31/14. sz. ügy)

(2014/C 61/38)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Banco Popular Español, SA (Madrid, Spanyolország) (képviselők: E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez, J. López-Quiroga Teijero és G. Canalejo Lasarte ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- az EUMSZ 263. cikk alapján semmisítse meg a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben az megállapítja állami támogatás fennállását, és elrendeli annak a befektetőktől való visszatéríttetését;
- másodlagosan semmisítse meg a határozat 1. és 2. cikkét, valamint 4. cikkének (1) bekezdését annyiban, amennyiben azok a befektetőket kedvezményezetteknek minősíti, akiknek az állítólagos támogatást vissza kell téríteniük;
- másodlagosan nyilvánítsa semmisnek a 4. cikk (1) bekezdésének végén a támogatás befektetőktől való visszatéríttetésének elrendelését, mert az sérti a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvét, mivel a visszatéríttetés nem rendelhető el az eljárást megindító határozat közzétételét megelőző időponttól kezdve;
- másodlagosan semmisítse meg a határozat 2. cikkét, és állapítsa meg, hogy az állítólagos előny befektetők általi visszatérítése meghatározásának módszere nem felel meg a jognak;
- állapítsa meg a határozat 4. cikke (1) bekezdése létezésének hiányát, amely megtiltja „a visszatéríttetés terhének más személyekre való áthárítását”, illetve részlegesen semmisítse meg azt annyiban, amennyiben az megállapítja a befektetők által a spanyol államnak visszatérítendő összegek tekintetében harmadik személyekkel szemben visszkereseti igény támasztását lehetővé tevő szerződéses rendelkezések tilalmát, illetve állítólagos semmisségét, és
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügyben megtámadott határozat megegyezik a T-29/14. sz., Taetel kontra Bizottság ügyben megtámadott határozattal.

A jogalapok és fontosabb érvek hasonlóak az említett ügyben már hivatkozottakhoz.